

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Р1 513/2019
18.09.2019. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Звездане Лутовац, председника већа, Јелене Боровац и Бранка Станића, чланова већа, у парници тужиоца АА, из ..., кога заступају пуномоћници Катарина Ђурђевић и Марко Ђурђевић, адвокати из ..., против тужене „ББ“ АД ..., коју заступа пуномоћник Невена Веселиновић, адвокат из ..., ради утврђења и исплате, одлучујући о сукобу надлежности између Основног суда у Пожаревцу и Првог основног суда у Београду, у седници већа одржаној 18.09.2019. године, донео је

РЕШЕЊЕ

За поступање у овом предмету стварно и месно је надлежан Основни суд у Крагујевцу.

Образложење

Тужилац је поднео тужбу Основном суду у Пожаревцу 25.03.2019. године, против тужене ради утврђења ништавости одредбе уговора о готовинском кредиту за финансирање и исплате.

Основни суд у Пожаревцу се решењем П бр. 280/19 од 04.07.2019. године огласио месно ненадлежним за поступање у овој правној ствари и одредио да се списи предмета по правноснажности решења доставе Првом основном суду у Београду.

Својим актом П 15875/19 Први основни суд у Београду није прихватио своју месну надлежност и предмет је доставио Врховном касационом суду.

Решавајући настали сукоб надлежности у смислу члана 22. став 2. Закона о парничном поступку Врховни касациони суд је нашао да је за поступање у овом предмету стварно и месно надлежан Основни суд у Крагујевцу.

Чланом 40. став 2. ЗПП прописано је да је за суђење у споровима против правних лица опште месно ненадлежан суд на чијем се подручју налази њихово седиште према извештају Агенције за привредне регистре.

Према члану 65. став 1. ЗПП, ако законом није прописана искључива месна надлежност неког суда, странке могу да се споразумеју да им у првом степену суди суд који није месно надлежан, под условом да је тај суд стварно

надлежан. Споразум из става 1. и 2. овог члана производи правно дејство само ако је састављен у писаном облику и ако се односи на одређени спор или више спорова који сви проистичу из одређеног правног односа (став 3). Исправу о споразуму тужилац мора да приложи уз тужбу, а тужени уз приговор ненадлежности.

Основни суд у Пожаревцу се решењем од 04.07.2019. године огласио месно ненадлежним из разлога што је тужени у одговору на тужбу истакао приговор месне ненадлежности тога суда, наводећи да је месно надлежан Трећи основни суд у Београду на чијем подручју је у време закључења уговора било седиште туженог (Нови Београд).

Чланом 17. Уговора о готовинском кредиту за рефинансирање од 13.06.2018. године уговорена је надлежност суда у складу са законом.

Како се ради о спору између парничних странака, за који није прописана искључива месна надлежност Првог основног суда у Београду, то се на конкретан спор примењују правила о општој месној надлежности из члана 40. став 2. ЗПП (општа месна надлежност за правна лица). Како су за оцену надлежности, битне чињенице које су постојале у време подношења тужбе Основном суду у Пожаревцу, у које време је седиште тужене било у Крагујевцу (за разлику од момента закључења уговора о готовинском кредиту за рефинансирање 13.06.2018. године када је седиште правног претходника тужене било на територији Новог Београда), то је за поступање у овом предмету стварно и месно надлежан Основни суд у Крагујевцу.

Из изложених разлога на основу члана 22. ЗПП, одлучено је као у изреци.

**Председник већа – судија
Звездана Лутовац,с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић